

Димитър х. Василевъ.

(1814—1884)

Единъ отъ виднитѣ букурешки българи, единъ отъ най-щедритѣ, но най-скромни подкрѣпители на знаменитата „Българска добродѣтелна дружина“ въ Букурещъ бѣ Димитъръ х. Василевъ. По природа тихъ и скомненъ по характеръ, малко съобщителенъ, той е ималъ повече връзки съ членоветѣ на Добродѣтелната дружина, съ прѣдставителитѣ на тѣй наречената партия на „старитѣ“, на консерваторитѣ — отколкото съ партията на „младитѣ“ — революционеритѣ. Обаче, въ своитѣ благодѣяния той еднакво е щедъръ къмъ цѣлитѣ и на еднитѣ и другитѣ, като не е забравилъ да се отплати и на ромжнитѣ, между които той се родилъ, расълъ и се развилъ. Но неговата съкровена идея, присъща на българитѣ отъ старата генерация, бѣ да способствува съ своето богатство за възраждането на своя народъ, за въздигането на народното образование и разпространение свѣтлина за благо и величието на България. Той облагодѣтелствува града Свищовъ, като подари 240 хил. лева за неприкосновенъ фондъ и по тоя начинъ стана причина да се въздигне зданието на извѣстната търговска гимназия въ Свищовъ, носеща неговото име — Д. х. Василевъ.

Роденъ въ Букурещъ прѣзъ 1814 год. Д. х. Василевъ произхожда собствено отъ едно видно свищовско сѣмейство, прѣселено отъ Вратца слѣдъ опожаряването ѝ прѣзъ 1776 год. Когато прѣзъ 1810